

Memòria del Montseny

Quan a una muntanya se li diu massís significa que se la considera notablement. Ja no parlem d'un lleuger muntjòl ni d'un discret tossal. Hi ha classes, distincions. Aquest és el cas del Montseny, part especial i la més enlairada de la Serralada Prelitoral de Catalunya, a cavall de tres comarques, la Selva, Osona i el Vallès Oriental. Els excursionistes troben ressons entranyables als noms de les Agudes, Sant Marçal, Font Bona, Matagalls, coll Pregon, i encara algú s'emocionaria de trobar al fons de la motxilla un mapa rebregat de l'editorial Alpina i un vell llibret cançoner: «la muntanya venerada a mi em té robat el cor, de nit parla amb l'estelada i de dia amb el sol d'or.»

Més enllà dels íntims sentiments que desvetlla el Montseny, la seva presència sempre ha generat un interès profund, com a objecte i oferta d'estudi, observació i atenció amb abundància de facetes. Hi ha una diversitat que apunta un inici de llistat; el Montseny genera noms com el d' Artur Osona, que l'any 1879 publica Excursió a la muntanya del Montseny per un propietari de la vila de Breda, primera guia que s'escriu a Catalunya. Quant a poesia feta aquí tenim, entre d'altres, les antologies de Guerau de Liost i de Pere Ribot. Entre els científics destaca actualment Martí Boada, que ha portat l'estudi del Montseny a unes cotes reconegudes mundialment i que, conjugant nivell científic i humanitat en la seva pedagogia, li ha valgut que un altre naturalista del Montseny, Joaquim Maluquer, hagi dit que «les generacions més joves veuran en Martí Boada com una encarnació del massís.»

Dintre de la diversitat d'estimacions i vocacions, que el Montseny ha rebut sempre, cal destacar com a alta convicció la voluntat del seu reconeixement i la necessitat de la seva preservació: l'any 1922 es presenta a la Mancomunitat de Catalunya una moció per crear el Parc Nacional de Catalunya, al Montseny, però aquella iniciativa no prospera; el 1928 s'inicia el Patronat del Montseny, per decret d' Alfons XIII. Mig segle després, les Diputacions de Girona i Barcelona acorden i signen un pla especial del Parc Natural de Montseny. L'any 1978 el mateix Parc entra a la xarxa de reserves de la biosfera, promoció del Programa MaB, Home i Biosfera, de la Unesco.

Aquesta persistent «endreça» del Montseny exigeix unes dedicacions professionals, polítiques, tècniques, socioeconòmiques, amb especial atenció a les circumstàncies, que són canviants; i mentrestant, ja amb l'etiqueta –preuada, però que compromet– de Parc Natural no tancat en vitrina, sinó fent compatible la dinàmica laboral, quotidiana amb la qualitat del paisatge. Un paisatge que els diumenges quan hi pugem el volem trobar a punt de carmel.

Però, siguem sincers, els gironins, hi pugem al Montseny? Tradicionalment és considerat un feu, un domini, dels visitants procedents de comarques barcelonines. La percepció és que els gironins vivim d'esquena al Montseny, tot i que hi tenim uns quants municipis del Parc. Heus aquí una mala nota per als nostres governants i gestors

corresponents. Cal desvetllar interès i coneixement envers el Montseny, una esplèndida realitat, representativa i admirable.

Memòria del Montseny vol dir sentir necessitat de llegir, per exemple, Guerau de Liost, per carregar piles: «Sentiries el pols de la saba que vessa, sentiries l'impuls de la terra total i et seria fratern l'esperit vegetal.» I després, desplegar el mapa o obrir aquella maquineta que també sap guiar-hi.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/07/20/memoria-del-montseny/857629.html?utm_source=rss